

INTERJÚ EGYED APOLLÓNIAVAL, A KOLOZSVÁRI MAGYAR OPERA SZOPRÁNJAVAL

A siker egyik titka a formálható művész

FOTÓ: BIRÓ ISTVÁN

Zsúfolt programja ellenére is szakított időt a beszélgetésre. Határozott véleménye van mindenről, ami hivatásába vágó, de a szakmai alázat nála nem elcsépelet szólam. Egyed Apollónia a kolozsvári magyar opera egyik legígéretesebb énekművésze.

→ **NÁNÓ CSABA**

Az Apollónia szép, de ritka név. Hogyan kapta ezt a keresztnevet?

Édesanyám Kovács Apollónia-kedvelő és innen ihletődött.

Kislányként éneklős, dalolós volt?

Már kiskoromban felfedezték, hogy van zenei érzékem és támogattak, hogy erre a pályára lépjek.

Marosvásárhely nem az operajátásról híres. Találkozott valahol e műfajjal?

Nem. A líceumban énekszakos voltam, egészen más terveim voltak, színiakadémiára szerettem volna felvételizni, de az akkori énektanárnőm meggyőzött arról, hogy ritka a hangszínem, és ő inkább az operaénekesi pályát ajánlaná.

Másodévesként már a Kolozsvári Magyar Opera tagja volt. Miként történt?

Sorsszerűen. Munkahelyre volt szükségem, az akadémia falán megláttam az Operaház hirdetését, és a sikeres versenyvizsga után elkezdtem a zenei munkásságomat. Szólista karrieremnek hat éves előzménye a kórus, ami

Egyed Apollónia mindig frissességgel tud hozzáállni az új feladatokhoz

sokat segített megismerni a szakmát, a színpadot, a hozzáállást és a magatartást.

Hogyan lehet kilépni az énekkari tagi státusból?

Hagyományos, hogy az énekkarban kezdi mindenki, és innen lehetőség nyílik a továbblépésre.

Ha egy énekest másik intézménytől keresnek meg, leszerződhet egy szerepre oda is?

Igen, az intézménynek is büszkesége, ha az énekeseit vendégszerepeltetni hívják.

Ma már nagy az átjárás az operák között. Ezt a művészt hogyan éli meg?

Bizonyos értelemben sokak álma a szabadúzás. Személy szerint kedvelem a változatosságot mind intézményi szinten, mind műfaji szempontból.

Noha elért már bizonyos státust az operában, sok versenyen is részt vett. Mi ösztönözte ebben?

Egy pályakezdőnek megmérettetés és bizonyíték, az énekes önbizalmát is növeli, ha sikereket ér el.

Számos díjat kapott, melyiket tartja a legértékesebbnek?

Az EMKE részéről kapott Poór Lili-díj hatalmas elismerés, annak eszmei értéke van. Az operától kapott Albert Annamária-díj is fontos, ezek visszaigazolások számomra, ugyanakkor megbecsülés értékűek. Az énekverse-

nyek díjait másképp élem meg, értékelem. Azok inkább azt jelentik, hogy az ember valamivel kiválik a többiek közül. Nyilván mind különbözőnk egymástól, két egyforma hang nincs, két tehetség nem összehasonlítható.

Van példaképe a hivatásában?

A régi énekesek közül több szempontból is tudnék neveket említeni. Ott van például Maria Callas, aki megmutatta, hogyan lehet meg minden egy énekesben: muzikalitás, színészi érzék, hangban és zenében való önkifejezés, megjelenés, az odaadás és elhivatottság, ahogyan a szakmának élt.

Operában énekel, szimfonikus műveket, oratóriumokat ad elő, kamarakoncerteken lép fel. Nem okoz gondot a műfajok közötti átjárás?

Számomra kihívás, és szeretem, hogy ennyire színes a szakmám. Továbbra is szeretném több műfajban úzni. Nem könnyű az átállás, de az agyat állandóan tréningben tartja. Régebben nehezebben váltottam, most már úgy vagyok vele, hogy amikor az egyikkel foglalkozom, próbálom kizárni a másikat. Ha ma például a Denevért próbálom, akkor megszünik a többi...

Egyik este Verdit énekel, aztán Wagnert, ami közismerten másabb, majd esetleg Kodályt. Hogyan lehet ezekkel megbirkózni, főleg hangilag?

Több énektanárnál megfordultam, illetve mindenkitől megpróbálom a nekem megfelelő legjobbat eltanulni, még mindig járok énekórákra. Szerintem egy igényes énekes, amíg pályán van, segítséget igényel. Igyekszem mindig formálható állapotban tartani magam.

Egyre gyakoribb nálunk is, hogy az operákat eredeti nyelven adják elő. Mennyire kell ismernie az énekesnek az adott nyelvet?

A szövegkönyv ismerete elengedhetetlen a magát tisztelő előadóművész számára. Amióta jobban elsajátítottam az olasz nyelvet és tudom, hogy nyelvtanilag mi a mondatszerkezet, azóta teljesen másképp építkezem.

Ha a színházi előadó belesül a szerepbe, azt azonnal észreveszi a néző. De mi történik, ha az énekesnek van kihagyása? Hiszen egy opera szövegét kevesebben értik, mint egy színházi előadásét...

Az operában is előfordul a szöveges tévedés. De mivel az ope-

rának a zene az elsődleges kifejezési eszköze, mi könnyebben megússzuk, ha a szerep zeneileg a helyén van. Akkor kínosabb, ha az énekes hangjegyet téveszt. De hát emberek vagyunk, ez is előszokott velünk fordulni...

Rengeteg elfoglaltsága mellett sok mesterkurzuson is részt vett. Ezek mennyire fejlesztik a művészetét?

Mesterkurzusokra gyakrabban lenne szükségünk. Romániában kevés rá a lehetőség. Szeretnék még eljutni néhányra...

Hogyan lehet felkészülni egy szerepre?

Könnyebb eset az, ha van róla irodalom, színmű, regény és így tovább. Minden megnézett felvétel vagy leírt sor segít, szóljon

→ **Számomra kihívás, és szeretem, hogy ennyire színes a szakmám. Továbbra is szeretném több műfajban úzni. Nem könnyű az átállás. Régebben nehezebben váltottam, most már úgy vagyok vele, hogy amikor az egyikkel foglalkozom, próbálom kizárni a másikat.**

az a zeneszerzőről vagy a mű-letkezéséről. Minden információ értékes, ami kötődik a témához, a szerephez.

Egy interjúban említette, hogy Selmeczi György Bizánc című operája nagy kihívás volt. Miért érezte így?

Mert kortárs mű, és nem vagyunk annyira hozzászokva ahhoz a gondolkodásmódnak, amit a kortárs zene megkíván. Bár Selmeczi „szép és emészthető” kortárs zeneszerző. A színészi feladat sem volt könnyű, viszont tetszett, hogy végre negatív szerepet alakíthattam a kis lírai, szinte festményszerű női alakok után.

Fiatal még, karrierje most kezd felfelé ívelni. Mikor érzi majd úgy, hogy elérte a csúcst?

Ma már felszabadultabb vagyok, jobban oda tudok figyelni a színészi feladatra, játékosabb vagyok, jobban élvezem magát a szakmát. Hálas vagyok azért, ami az elmúlt években történt velem, és remélem, mindig frissességgel tudok hozzáállni az új feladatokhoz. Számomra a csúcst az jelentené, ha elénekelhetném az operairodalom nagy női szerepeit...

Erdélyi Napló

Megjelenik minden csütörtökön.
Kiadó: Prima Press Kft.
535600 Székelyudvarhely,
Bethlen Gábor u. 55.
tel.: 0266-218361
ISSN: 1223-1223

Felelős szerkesztő: Makkay József

Ügyvezető: Nemes László

Lapszerkesztők: Nánó Csaba, Somogyi Botond

Főmunkatársak: Borbély Zsolt Attila, Csermák Zoltán, Sütő Éva

Hetilapunk a Krónika és a Székelyhon napilapok csütörtöki lapszámában jelenik meg.

- Az (X)-szignóval ellátott szövegek fizetett reklámok, közlemények.
- A megjelent írások nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik!
- Szerkesztőségünk fenntartja a jogot, hogy a beérkezett levelek és másféle írások közléséről döntsön.
- Kéziratokat nem őrünk meg, és nem küldünk vissza!

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

400027 Kolozsvár, Regele Ferdinand (volt Wesselényi) utca 37. szám, 14. lakrész
tel.: 0264-705205, 0264-705215
e-mail cím: office@erdelyinaplo.ro

Honlap: www.erdelyinaplo.ro
Hírdetésfelvétel és terjesztés a fenti címen hétköznap 8–16 óra között.